இல. ௰௩ தொ. ௰௭

𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾.

[illegible] — 𑌵𑌿𑌕𑌾𑌰𑌿𑌨𑌾𑌮𑌸𑌂𑌵𑌤𑍍𑌸𑌰𑌃 𑌮𑍀𑌨𑌮𑌾𑌸𑌃-௧௮

𑌕𑌲𑌿𑌶𑍍𑌚 𑌚𑌾𑌤𑍁𑌰𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌚

𑌅𑌨𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌂

𑌆𑌰𑍍𑌯𑌾𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌵𑌾𑌚𑍍𑌯𑌂 𑌜𑌂𑌗𑌮𑍇𑌷𑍁 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑍁 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌸𑍍𑌯 [illegible] 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌰𑌣𑌂 𑌵𑌿𑌷𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌂 [illegible]

ப்ரம்மவித்தியா

விகாரிஸு பங்குனிமீ ௧௮௨

கலியும் நான்காச்சிரமங்களும்

தொடர்ச்சி

ஆரியர்காள்!

பகவான் வாசுதேவனது ஜங்கம சொரூபர்களான ஸந்நியாசிகளுக்கிக்காலம் நேர்ந்திருக்குங்கேட்டையென்னவென்றியம்புவாம். ஆங்காங்கோர்மூலையில் சிற்சிலர் சதாசாரநிஷ்டைபெற்றுக் கற்பகம்போல்விளங்குகின்றார்கள். அம்மஹான்களைப் பற்றி யாமும் இக்கலியும் யாதொரு குற்றமுங்கூறவல்லரல்லேம். அவர்களோவெனில் கலியைத்துலைத்து எவ்விதத்தும் நம்போலிய ஆஸ்திகர் யாவராலும் வணங்கித் துதிக்கப்பெற்றவர்களாதல்பற்றி அவர்களைப்பன்முறை பணிந்து ஆரம்பித்த இவ்விஷயத்தைப்பற்றிச் சிறிது விரிப்பாம். அந்தணர்மணிகட்கு முக்கிய தருமமாகிய மகிமைதங்கிய இவ்வாச்சிரமம் சூத்திரர்முதலிய அதிகாரமற்றவர்களிடமும் வியபிசரித்ததெனில் இதன்குறையை மற்றுஞ் சொல்லவும்வேண்டுமோ. அந்தோ! அவ்வாச்சிரமவிஷயத்தில் கலியின் கொடுமையை யென்னவென்று கூறுவாம். பாருங்கள்! பெரும்பான்மையாய் இக்காலத்துச் சூத்திரர்கள் மடாதிபத்தியம்பெற்றுக் காஷாயந்தரித்து விபூதியணிந்து, ஜெபமாலைதரித்து இடைவிடாது வேதாந்தவிசாரஞ்செய்து அதன்கருத்தைச் சிஷர்கட்குபதேசிப்பவர்களும் பர்வந்தோறும் முண்டனஞ் செய்பவர்களும் சிலர் ஜடைதரிப்பவர்களுமாய் பிராம்மண தருமத்தைக் கெடுக்கிறார்களே. இவர்கள் யாவரும் எங்கும் பெரிய திருவிழாக்களில் பிராமணர்களைக்கீழாக்கித் தேவர்களைப் பின்விட்டுத் தான் பல்லக்கின்மீதேறி ஆரியமதப்பற்றற்ற அறிவினரான ஸ்வரூபமறியாத அந்தணர்கள் பணிந்து துதிக்க அகமகிழ்ந்து மேன்மை பாராட்டுகின்றார்களேயன்றித் தங்கள்மீது குற்றத்தைக் கிஞ்சிற்றேனும் கவனிக்கின்றார்களில்லை. மற்றுஞ் சிலர் திருச்சின்னந்தரித்துச் சீஷர்களெனச் சிலரை ஏற்படுத்திக்கொண்டு அவர்களிடம் ஆசிரியத்தன்மையை வகிக்கின்றார்கள். எங்கும் சன்னியாசத்தை யபினயிக்கின்றார்

[illegible]

கள். இங்ஙனமவரிருக்கப்ராம்மண சன்னியாசிகளோ தனது தருமத்தை முற்றுந் தொலைத்துவிடுகிறார்கள். அவர்களுள் சிலர் முடிதரித்துக் கிரஹஸ்தர்களின்விடுகளில் காரியம்பார்ப்பவரும் சிலர் தண்டமில்லாது எப்பொழுதும் தாம்பூலந்தரித்து அத்தர், கஸ்தூரி முதலிய வாசனைத்திரவியங்களைப் பூசிக்கொண்டு சத்சம்பிரதாயங்களைவிட்டுத் தானே ஆசிரியனாயிருப்பவனுமாயிருக்கின்றார்கள். அவருள் சிலர் தமிழ்ப்பாஷைபேசுபவரும், சிலர் தெலுங்குபேசுபவரும், சிலர் இங்கிலீஷ்படித்து அதனாலேயே தன்னைச்சிறந்தவனென்றபிமானிப்பவரும் புண்ணியாச்சிரமத்தையும்அதன் சம்பிரதாயத்தையும் நிந்திப்பவருமாய்த் தோன்றியிருக்கிறார்கள். தென்னாட்டிலுள்ள ஆயிரக்கணக்கான சன்னியாசிகள் ஆஸ்திகராயினும், வேதங்கற்றவராயினும் சிறந்தகன்மங்களை யனுஷ்டிப்பவராயினும் தண்டம் முதலியவற்றின் சொரூபத்தை யறிந்தவராயினும் அவ்வாச்சிரமத்தின் சம்பிரதாயத்தைச் சரிவரக்கொள்ளுகிறார்களில்லை. அவர்களாசிரியரோ இன்னவரென்பது தெரிவதரிதாகும். சாமான்னியர்கள் அவர்களைக் கண்டு முறைபிறழாது ப்ரேஷோச்சாரஞ்செய்தவரென்றும் தண்டம், காஷாயம் முதலியவைகளைத் தரிப்பவரென்றும் எண்ணி வெகு மதிக்கின்றார்கள். சிலர் காஷாயத்தால்மாத்திரம் புகழப்படுகின்றார்கள். நிற்க- இவர்கட்கு வேற்றுமை யாதுமிலையாதலின் ப்ராமணன் முதல் சூத்திரன் ஈறாயுள்ள அவர்களுள் பூசிக்கவேண்டியவர்களைப்பூசிக்காததும், பூசிக்கக் கூடாதவரைப் பூசிப்பதுமான இரண்டு குற்றங்கட்குமாளாகி யிருபுறத்தும் பாசச்சிக்குண்டு யாம்வருந்துகின்றனம். விஷயங்களிற்பற்றுள்ள இத்தகைய சன்னியாசிகளை யடக்கவல்லவனாகிய வானவர்குலபதி யவர்களை யடக்குவான்- அதைப்பற்றி யாம் கூறவல்லை- ஆயினெம்மைக்காக்கவே யாமிங்குமுயன்றோம்- அவர்களிடம் யாம்வேண்டிக்கொள்வதொன்றுண்டு- அதாவது தண்டம், ஸத்சம்பிரதாயம் இவைகளைவைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதே. சிறிதுகாலம் தண்டம் வைத்துக்கொண்டு எங்கும் சிறப்புற்றோங்கிய மஹான்களும் பிறகு அதை விட்டார்களாகில் அதைச் சம்பிரதாயமறிந்த சான்றோர் சற்றுஞ் சகியார். அங்ஙனமிருக்கமுறைப்படி மஹாவாக்கியத்தைக்கற்காது சற்குருவின் பொற்பதமலரைச்சேவிக்காது அவர்மூலமாய் யோகபட்டம்பெறுதுகாஷாயத்தால்மாத்திரம்இவர்கள்

[illegible]

[illegible]

[illegible]

பூஜிக்கப்பெறுவாராயின் இதன்குறையேதேனுஞ் சொல்லப்பத்தகுமோ? அன்றியுஞ் சிலர் சத்திரங்களில் தனக்குப்பிக்ஷைசெய்விக்கும்படி அரசர்களிடம் மனுச்செய்துகொள்ளுகிறார்கள்- மற்றுமனேகர் வெகுவாய் வைத்தியஞ்செய்கிறார்கள்- இளமைப்பருவம் மாறாத அனேகர் சன்னியாசஞ் செய்துகொண்டுசேரிவரக்கிராமங்களில் பிக்ஷைகிடைக்காதவரைக் குடமுடைக்குஞ் சிலராய் தூர்வாஸஸ்ஸையும் வென்றார்களாகில் அவர்கட்கு வேண்டியபொழுது கடம் கொடுக்கக் கொயவருள் எவன்றான் வல்லவன்- இஃதோர்புறநிற்க- சிலர் தன்னூரைவிட்டு வெளிவருவதேயில்லை- சிலர் வீட்டைவிட்டுக்கிளம்பார்- சிலர் ஆங்காங்குசென்று சொத்துச்சம்பாதித்துப் பிள்ளை, பெண்டீர்வசங் கொடுக்கின்றார்கள்- சூத்திரர்களும் இரகசியமாய் தண்ட கமண்டலந் தரிக்கின்றார்களெனக் கேள்விப்படுகிறோம்- இங்ஙனம் ஆசிரமதருமங்களனைத்தையும் சின்னபின்னமாக்கினதுடன் கலிமகாராஜன் புண்ணியமியற்றாதவற்குக்கிடைக்கப்பெறாததும் பிராமணரைத்தவிர மற்றவர்கு யோக்கியமற்றதும் முத்திவித்தானதுமான மகிமைதங்கியஇவ்வாச்சிரமத்தையும் வெளிவிடத் தலைப்பட்டான்- பாருங்கள்! தலுக்கர், ஊஈணர், கம்மாளர், மற்றும் சங்கரஜாதியார் யாவரும் காஷாயத்தால் மாத்திரஞ்சுவாமிகளென்று பிரசித்தி பெற்றிருக்கிறார்கள்- அவர் வசிக்கும் மடங்களையே நம்மவர் கொண்டாடுகின்றார்கள்- ஜனித்ததுமுதல்மரணம்வரை யதிவேஷம்பூண்ட சூத்திரர்களிடம் ப்ராம்மணகுலத்துதித்தவரும் மிகுந்தவணக்கத்துடன் சிஷத்தன்மையை யாசிரயிக்கிறார்கள் இவர்களுக்கு அச்சூத்திரரும் வேதாந்தங் கற்பிக்கின்றார்கள்- இங்ஙனம் சதாசாரம் முற்றுந்தலைந்ததைப்பற்றிக்கூறவேண்டியது யாதுளது.

மற்றது மற்றோரிடம்
வரும்

இக்காலத்து வைதிகரின் நடத்தை

தொடர்ச்சி

வைராக்கியமுள்ளவனுக் கெவ்வளவானந்தமோ அவ்வளவு அரசர்க்குங்கிடையாது. அவர்களெக்காலுஞ் சிந்தையுற்றவர்களே. அங்ஙனமே சான்றோர் 'தன் பகைவன் வந்துவிடுவானோவென்றும், போர்க் களத்தில் வெற்றிகிடைக்குமோவென்றும், மந்திரி கோபங்கொள்வனோவென்றும் யாருமறியாது விஷம், கத்தி இவைகளாற் பகைவர் கொன்றுவிடுவார்களோவென்றும், அரசர் சிந்தைக்கடலில் மூழ்கிக் கிடக்கின்ற

[illegible]

னர்' துறவிக்கோ எங்கும் அச்சமேயில்லை. 'ஜனங்களரசனிடத்தும் அரசன் தன்பகைவரிடத்தும் ப்ரம்மதேவன்முதல்யாவரும் இயமனிடத்தும் பயமுறுகிறார்கள். வைராக்கியமென்ற ராஜ்பத்திற்கோ எங்குமச்சமில்லை. இவையாவும் இப்பொழுதுமுற்றும் விபரீதமாய்க்கெட்டுவிட்டது. உஞ்சவிருத்திசெய்து பிழைப்பவனை வறுமையுடையவனென நிந்திக்கின்றார்கள். அநியாயஞ்செய்தாவது காசுசம்பாதித்தவனுக்குக் கைகட்டிச்சேவகஞ் செய்கிறார்கள். அந்தோ! இக் கலியின்கொடுமையை யென்னவென்றுகூறுவாம். அதனாற் பண்டிதர்களும் மதிமயங்கி அறிவீனராகின்றார்கள். பாருங்கள்! யாரும் நியமத்துடன்வேதங்கற்கமுயலுவதேயில்லை - கற்றாலுமதைத்தனக்குக் கிஞ்சித்தேனும் உபயோகப்படுத்துவதில்லை. அனேகர் வேதாப்பியாசஞ்செய்து ஆங்காங்கு சம்பளம்வாங்கிப்படிப்பிவிக்கின்றனர். சாத்திரங்களில் வெகுவாய் இகழப்பட்ட அத்தொழிலையே சிறந்ததென நினைக்கின்றார்கள். சிலர் வைதிகரெனப் பெயர்பூண்டு யாகம்செய்வித்தல், தானம்வாங்குதல் இவைகளையே முக்கியமாகக்கொண்டு காலங் கழித்துவருகிறார்கள். அவர்களின்கருத்துப் பின்வருமாறு- 'ஏதேனுமொரு விதத்தால் வெகு அன்னத்தை யடையவேண்டும்' என்றல்லவா வறுமையுடையோருக்குப் பலவாறாகப் பிழைக்கவனுமதி யளித்ததுசுருதி- பிராமணர்களோ ஆறு கன்மங்களில் அதிகாரம் பெற்றவர்களென்பதுயாவருமுணர்ந்த விஷயமே- அவ்வறுகன்மங்களுள் எவனெவன் எம்மட்டுமியற்றவல்லவனோ அவனவனுக்கம்மட்டே அதிகாரமுளது- அதையனுஷ்டித்தலாலே அவன் நற்கதிபெறுவானெனச் சாஸ்திரங்களின் கூற்று. பிணிபிடித்தும், தரித்திரனாகவும் இருக்கு மொருவனுக்கு மகாயாகத்தில் அதிகாரமுண்டோ வத்தன்மைபோல் யாகஞ்செய்தல் கொடுத்தல் முதலியவைகள் தனவானுக்கே உரியதாதல்பற்றி அவற்றுளெமக்கேதேனுமதிகாரமுளதோ- அன்றியும் யாவருந் தானமே செய்யப்புகின் அதனைவாங்குவோர் யாவர்? வாங்குபவரிருந்தாலன்றோ கொடையென்பதுண்டு- எம்மைத் தானம்வாங்குவதற்கே கடவுள்படைத்தார். இன்றேலெமக்கேனளவற்றதிரவியத்தைக் கொடுத்தாரில்லை- அல்லாமலும 'அகாரியங்கள் பலவற்றை யனுஷ்டித்தாவது பிள்ளை, பெண்டிரைக் காப்பாற்றவேண்டும்- என்று மனுச்சொன்னார்' எனப் பெரியோர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளினமையால் சம்சாரமென்பது எவ்வித பாவத்தையுந் தொலைத்துவிடுமன்றோ-

வலிமைபொருந்திய ஜாடராக்கினியுடையவன் எதைப்புசித்தாற்றானென்ன. அதுபோல் ஸம்ஸாரிகள் எதைச் செய்தாலுமவரிடம் பாவமணுகாது. என்றெண்ணிக்கொண்டுதீங்குஞ்செய்யத்துணிந்துவிடுகின்றனர்.

வரும்

[illegible]

கடிதங்கள்.

கடிதக்காரர் அபிப்பிராயத்துக்குப் பத்திராதிபரைச் சாரமாட்டார்.

பக்தி

தொடர்ச்சி

முன்னொருகாலத்தில் இரண்டு சகோதரர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் மிக நேசமுடையவர்களாயிருந்தார்கள். மூத்தவர் பகவத்தியானத்தில் வெகு அவாக்கொண்டவராய் நாடோறும் ஸ்னானம், சந்தியாவந்தனம்முதலிய கருமங்களை முடித்துக்கொண்டு பகவானைப் பூசித்துப் பக்தர்மணிகள் சிலரை வரவழைத்து அவர்கட்குபசரித்துப் பிரீதியுண்டாக்கிப் பகவானுடைய திருக்கலியாணகுணங்களை யெடுத்துரைக்கின்ற கிரந்தங்களைப் படிக்கவைத்து அதைக்கேட்டுக் களிப்புற்றுக் காலங்கழித்துவந்தார். அவரது தம்பியும் 'மூத்தசகோதரன் தந்தைக்கொப்பாவன்' என்ற நியாயப்படி அவரிடத்து நல்ல எண்ணங்கொண்டு பத்தினியுடன் தினந்தோறும் அவரிட்ட கட்டளையைச்சிரஸால் வகித்து அவரதுபக்திக்கு யாதொரு இடையூறுஞ் செய்யாது உபகாரமே செய்துவந்தார். இங்ஙனம் கொஞ்சநாளாகும்பொழுது காலவித்தியாசத்தால் இளையவரின்மனைவி கணவனிடஞ்சென்று பணிந்து ஓர்விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்ள வந்தேனென்றனள். அவருமனதிலுள்ளதை ஐயமறத் தெரிவிக்கலாமென்ப அவளுந்தங்கள் தமையன்காலசுபாவமறியாது தினந்தோறும் இன்றுராமநவமி உற்சவம், நாளை கிருஷ்ணஜயந்தி உற்சவம், அதற்கு ஆயிரம் பிராமணர்களுக்கு அறுசுவையுடன் திவ்யமாகப் போஜனஞ் செய்விக்கவேண்டுமெனத் தகப்பன் தேடியதையெல்லா மழித்துவிடுகிறார். இங்ஙனம் எல்லாந்தொலைந்தால் சம்சாரிகளான நாம் எங்குபோவது? யாரையாசிப்பது? ஆகையால் சொத்தைப்பிரித்துக்கொண்டு தனியே போவதே யுக்தமென உரைத்தனள். அவரதைக் கேட்டு மிகச் சினங்கொண்டு அடி கல்நெஞ்சுள்ளவளே! என்னசொன்னாய் நீ சொல்வது தருமசாஸ்திரத்திற்கு விபரீதம். பாவத்தை விளைக்கும்; பகவானும் கோபங்கொள்வார்- ஆயின் அதை நாம் செய்யத்தகாதென்றார்- 'ஸ்திரீகளின்மனதையும், புருஷர்க்கு வரும் பாக்கியத்தையும் தேவரும்அறியாராயின் மனிதரெங்ஙனம் அறிவார்' என்ற பழமொழியை யனுசரித்து

[illegible]

அவள் எவ்விதமாகவோ அவர் மனதைக் கலைத்துவி ட்டாள். அவரும் அவனது வலையிற்சிக்கிக்கொண்டு பெண்மணியே! அதற்கோர் உபாயஞ்சொல்வாயாக வென்கவே, அவள் இப்பொழுது வீட்டுக்கு வேண் டிய அரிசி, பருப்பு, உப்பு, புளி, மிளகாய், தேங்காய் முதலிய கடைச்சாமான்களைக் கோவிந்தசெட்டியல்ல வாகொடுக்கிறான். அவனையழைத்து இனிச் சாமா னொன்றுங் கொடுக்கவேண்டாம்- கொடுத்தால் ஒரு பைசாகூட கிடைக்கமாட்டாது என்று சொல்லிவிட் டாலவனொன்றுங்கொடான்- நாமும் என் தகப்பன் வீட்டுக்குச் செல்வோம். அப்பொழுது தங்கள் தமை யனுங்கையிற்காசு இல்லாதபடியால் இவைகளையெல் லாம் விட்டொழித்துக் குடும்பகாரியத்தையே பார் ப்பார்- இதுதான் நல்லவுபாயம் என்றார்- அவனுமி தைக்கேட்டு மனைவியைக்கொண்டாடி கோவிந்தசெ ட்டிக்கு அங்ஙனமே சொல்லிவிட்டுத் தமையனைப்பார் க்காமலே பிள்ளை பெண்டிருடன் மாமனார் விடுசென் றான்- மறுதினங்காலையில் அந்தபக்த சிரோமணியும் முன்போலவே ஸ்நானம் ஸந்தியாவந்தனம் முதலிய நித்தியகர்மங்களைச் செய்துவிட்டுப் பகவத்கதையைப் படித்துக்கொண்டிருக்கச் சூரியபகவானும் ஆகாயமத் தியில் வந்தார்- அப்பக்தமணியின் பெண்டிரும் பாக சாலைக்குட்சென்று அங்கொன்றுமில்லாமலிருக்கவே மிகவருத்தங்கொண்டு பின்வருமாறு விலாபஞ்செய்த னள்- ஓ ஸ்வாமி! தொண்டர்களின் துன்பங்களைத் துலைப்பவனே! கருணைக்கடலே! அநாதையைக்காப்ப வனே! ஆபத்துக்குதவுவோனே! வைசுவதேவ காலம் வந்துவிட்டதே- அநேகம் பாகவதர்கள் வந்திருக்கி றார்களே- செட்டியையுங்காணோம்- என் கணவனின் சகோதரனையுங்காணோம். என் செய்வேன்- பக்தாப ராதமல்லவா சேரிடும்போலிருக்கிறது- சாதுக்களுக் குயிர்நிலையும் ஆபத்தை நீக்குபவரும் பக்தர்கள் பீடை யைப் போக்குபவருமான கிருஷ்ணபகவானே கதி யெனத் திரௌபதையைபோல மிகவருத்தமுற்றுக் கதறி னள். அதற்குள் பக்தனைக்காக்க தீக்ஷையுடைய ஸ்ரீ பகவானும் கோவிந்தசெட்டியின் வேடம்பூண்டு சமை யலுக்கு வேண்டிய அரிசி, பருப்பு, காய், வெல்லம், முதலிய பதார்த்தங்களைச்சுமந்துகொண்டு விரைவாக அம்மாதுசிரோமணியின் சமீபஞ்சென்று ஓ அம்மா! ஓ அம்மா! சாமான்களைக்கிரகித்துக்கொள்ளுங்கள். ஓர் காரியத்தால்தாமதித்துவிட்டேன். இவ்வபராதத்தைக் கணவனிடம் தெரிவிக்கவேண்டாம். இனிச் சரியான

[illegible]

காலத்தில் கொண்டுவந்துவிடுகிறேன். என் மீது சினங்கொள்ளக்கூடாது, பொறுத்தருளவேண்டும்'' எனத் தொண்டர்கட் கடிமையான செந்தாமரைக்கண்ணன் மானிடவுருவையடைந்து இங்ஙனம் சொல்ல, அம்மாது சிரோமணியுங்கேட்டு அதையெல்லாமுண்மையென்றே நினைத்து அங்ஙனமேயாகட்டும் என்றங்கீகரித்து அச்சாமான்களைக் கொண்டு விரைவிலே சுளபாகமெனச் சொல்லும்படியாய் நல்லசுவையுடன் பண்ணியாரம் பக்ஷணம் முதலியவைகளைப் பாகஞ்செய்து உடனே போசனத்திற்காகவேண்டியதெல்லாந்தயாராகிவிட்டதென வதன்கணவனிடந் தெரிவித்தனள். அம்மகானும் பகத்தைநிறுத்திவிட்டு அதிதிகள் யாவருடனும் பாகஞ்செய்திருந்தவைகளைப் பகவானுக்கு நைவேத்தியஞ்செய்து அமிருதம்போன்ற அவ்வன்னத்தைப் புசித்து மிகக்களிப்புற்ருர்- இங்ஙனந்தினந்தோறுஞ்செட்டிவேடம்பூண்டபகவான் அரிசி, பருப்பு, தயிர், மோர்முதலியசாமான்களைக் கொண்டுவந்து கொடுத்தார். வருஷமொன்று சென்றது. மாமனூர் வீட்டுக்குச் சென்ற அவர் தம்பியும் வழிநடக்கும் ஜனங்கள் மூலமாய் தமையன் சமாசாரத்தைக்கேட்டு மிகச்சினங்கொண்டு கோவிந்தசெட்டியைத் தண்டிக்கவேண்டுமெனக்கருதி தமையனிடம்வந்து பாகவதகோஷ்டியைக்கண்டு கோபத்தையடக்கித் தமையனைப்பணிந்து அண்ணா! யார் சாமான் கொடுக்கிருரென்று வினவ, அவர் ஆசீர்வாதஞ்செய்து நீ போனதுமுதல் இதுவரை அந்தக் கோவிந்தசெட்டிதான் யாவுங்கொடுக்கிருனென உண்மையையுரைத்தார் அதைக்கேட்டுசெட்டியினிடஞ்சென்று அடா செட்டிப்பயலே என் தமையனுக்கு யாதொரு சாமானுங் கொடுக்கவேண்டாமெனச் சொல்லியிருக்க அதைமீறிக்கொடுத்ததேன்என்றதட்டினர். அதைக்கேட்டவனும் இவருக்குப்பைத்தியம் பிடித்ததோ, அல்லது மதிவிலகியதோ, இவ்விதந்தாறுமாறுமாய்ப் பேசுகிருர் என்ருலோசித்து ஒன்றுந்தெரியாமைபற்றி அவரை வணங்கி ஓ சுவாமீ! தாங்கள் சென்றது முதல் நானென்றுங்கொடுக்கவில்லை. கோபங்கொள்ளாதீர்கள், தங்கள் கணக்கைப்பாருங்கள் எனக்காண்பித்தான், அதைப்பார்த்து ஒருவருஷத்திற்கு முந்தியே தன் கையெழுத்திருந்ததைக்கண்டு அகமகிழ்ந்து செட்டி உண்மையுரைப்பவனே! அவன் கணக்குப் பிரகாரம் நான் போனதுமுதல் ஒன்றுங்கொடுக்கவில்லையென்றேற்படுகிறது. தமையனோவெனில், முன்போலவே பிராமணஸந்தர்ப்பணைசெய்துவருகிருர். பிராமணர்களும்

[illegible]

கழுத்துவரை புசித்துத் தொந்திபெருத்துக் களிப்புட
ன் இருக்கிறார்கள். இதனுண்மை இன்னதென்று தெ
ரியவில்லை என்றாலோசித்து தமையன் மனைவியினிட
ம் வந்து செட்டி வந்தவுடன் என்னிடம் தெரிவிக்கவே
ண்டுமென்றார். அம்மாது சிரோமணியும் அங்ஙனமே
ஆகட்டுமென்றனள். மற்றொருநாள் கபடவேடம்பூண்
டு பகவானும் ஓ அம்ம! ஓ அம்ம! சாமான்களை யெடுத்
துக்கொள்ளுங்கள் எனக்கூறினர்.

அவ்வம்மணியும் தன் கணவன் சகோதரனிடம் செ
ட்டிவந்தசமாசாரத்தைத் தெரிவிப்பதற்கு முன்னமே
இலக்ஷ்மீகாந்தனாகிய பகவான் சாமான்களனைத்தை
யும் அங்குவைத்துவிட்டு மறைந்துவிட்டார். அவர்வந்து
சாமான்களைக் கண்டு செட்டியினிடம் அடங்காக்கோ
பங்கொண்டவராய் அங்குசென்று அடா! மூடா!
செட்டிப்பயலே என் சொத்தை முழுமையும் பற்றிக்
கொள்ளவா பொய்சொல்லித் தினந்தோறும் சாமா
னைக் கொடுத்துவருகிறாயென முன்போல தட்டினர்
செட்டியும் ஆணைவைத்து ஈசுவரசாக்ஷியாகச் சொ
ல்லுகிறேன். நானொன்றுங் கொடுக்கவில்லையென்றான்.
அதுகேட்டு விரைவாக வீடுவந்துசேர்ந்தார். இங்ஙன
மிருக்கும்பொழுது நற்குணம்பொருந்திய அம்மாத
ரும இவையெல்லாங்கடவுளின்செயலெனத் தீர்மானி
த்துத் தன்கணவனிடம் நடந்ததையொன்றும் விடா
மல் தெரிவித்தனள். அவரதைக்கேட்டு மிக வருத்த
முற்று பகவானல்லவா செட்டிவேடம்பூண்டு இவ்வ
ளவுநாளாக சாமான் கொடுத்தாரெனத் தியானதிரு
ஷ்டியால் பார்த்து இன்று அப்பனைக் காணுவிடில்
சரீரத்தை விட்டுவிடுவதாய்த் தீர்மானித்து
பகவானை மூட்டை சுமக்கும்படி வைத்தேனே என
விசாரத்தால் தன் பத்தினியினிடமு மங்ஙனமே கட்ட
ளையிட்டார். அப்பொழுது யாவரும் நித்தியகருமத்
தை முடித்துக்கொண்டு ஊர்த்துவபுண்டரந்தரித்தவர்
களாய் செட்டி வரும் காலத்தை எதிர்பார்த்துக்கொண்
டிருந்தார்கள். பகவான் ஸர்வாந்தர்யாமியாகையால்
இதைபறிந்து அவர்கட்கு மோக்ஷசாம்ராஜ்ஜியத்தைக்
கொடுக்க நினைத்து அன்றையதினத்திலும் முன்போல
வே வந்தார். யாவருந் துதித்தார்கள். அப்பொழுது
கருணைக்கடலாகிய பகவான் தன் திவ்விய மங்களரூப
த்தைக் காண்பித்தார். தொண்டருங்கடிமைப்பட்ட
அப்பனைக்கண்டு பின்வருமாறு ஸ்தோத்திரஞ் செய்
தார்கள். "சங்கம சக்கிரம் கிரீடம் குண்டலம் மஞ்ச
ள் நிறமான பொன்னுடை ஹாரம் கௌஸ்துபம் முதலி

[illegible]

யவைகளைத் தரித்து நான்கு கைகளுடன் விளங்கும் பரனைச் சிரஸால் வணங்குவாம்'' எனஉடனே அவர்கட்கு மீண்டும் சம்சாரத்தில் பிரவேசமின்றி நித்தியானந்த சாசுவதபதவியைத்தந்தருளினர். இச்சரித்திரத்தால்''வேறொன்றையுஞ்சிந்திக்காது என்னையேதியானிப்பவன் யோகக்ஷேமத்தை யானேவஹிக்கின்றேன்'' என்று பகவான் வாக்களித்திருப்பதை நம்பி பக்தி செய்பவருக்கு முக்தி கையில் கிடைத்ததென்பதில் கொஞ்சமேனும் ஐயமில்லை.

அவனுக்குமாத்திரமோ இல்லையில்லை. ஆயின் அவனைச்சார்ந்த சகலருக்கும் முத்தி கிடைக்குமாமென்று நன்கு கூறப்பட்டது. அதனாற்றான் 'விஷயங்களிற் பற்றொழித்து எனக்குப் பிரீதியை விளைக்கும் கன்மங்களையனுஷ்டித்த என்பக்தன் ஸகல பிராணிகளிடத்தும் வைரமற்று என்னையேயடைவான்' எனப்பகவான்கூறினர். பகவானையடைவதற்கு முக்கியமானவுபாயமிதுவே. ஆகையால் விசேஷமாய் கலியில்ஜனித்த மனிதர்களுக்கு பக்திமார்க்கமே முத்திவித்தாம். கர்மமார்க்கமும் பகவானை யடைய வழிதானாயினும் அது கஷ்ட ஸாத்தியமானதாலும் பக்திமார்க்கம் எளிதிற் கிடைக்கக் கூடியதாகையாலும் அதுவே சிறந்ததெனச்சான்றோர்கூறுகின்றனர். ''இதனாற்கன்மத்தை விட்டுவிடவேண்டுமெனக்கருத்தன்று. ஆயின் பக்தி சுலபமெனப் புகழப்பட்டதென்றறிக. பக்தர்களிடைவிடாது பகவானுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லிக் கொண்டேயிருப்பார்கள். அதனால் வெகு பயனுண்டாகும். பகவானுங் கருணைகூர்ந்து அனுக்கிரகிப்பார். பாவங்களனைத்துந் தொலையும்''

என்பதுகருத்து. அதையறிந்தேநமதுபெரியோர்கள் நமக்கு எப்பொழுது பகவத்ஸ்மரணை முண்டாவதற்காக 'ராம! கிருஷ்ண! சங்கர! மகாதேவ! பார்வதி! இலக்ஷ்மி ஸரஸ்வதி' என்று ஈசன்திருநாமத்தை வைத்தே பெயரிட்டார்கள், அதனாலுண்டான இம்மை மறுமைப்பயனை வரிசையாய்க்கூறுவாம். அதனாற்றான் செந்தாமரைக்கண்ணனுக்குக்கருணையுண்டாகும். அதன்மேல் நாரதர் முதலிய விஷ்ணுபக்தர்களுடையவும் அகஸ்தியர் முதலிய சிவபக்தர்களுடையவும் சம்பிரதாயத்தையும் அபிப்பிராயத்தையும் வெளியிடுவோம்.

காமம் முதலிய பகைவரைத் தொலைக்க வல்லமை பொருந்தியதும் பாவமாகிற பஞ்சுப்பொதிக்குக் காட்டுத்தீ போன்றதுமான ஈசனது திருநாமங்களை இடைவிடாமல் தியானியுங்கள். முன் அனேக ஜன்மங்களிற் செய்த புண்ணியத்திற்கிதுவே நற்பயனும்,

திருமலைசாஸ்திரி

[illegible]

ப்ரம்மவித்தியாபத்திராதிபருக்கு ஓர் சிறிய விண்ணப்பம்:—

“இந்துசமயப்பெருங்கூட்ட”மென்று மகுடஞ்சூட்டி வெளிவந்த ஆஸ்திகதூதருக்கு காம்பிக்கவந்தனத்தைஸமர்ப்பிக்கிறோம். இவ்வளவு முயற்சியையெடுத்துக்கொண்டு ஷையாரே அடிக்கடி முன் வருகிறார்களேதவிர மத விஷயத்தில் அவரவ்வளவு சிரத்தையெடுத்துக்கொண்டு அவர்முதுகைத்தட்டுபவர் யாரையுங்காணோம். ஓ! வைதிகசிரோமணிகளே! என்வாயை மூடிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்கள் வாயினின்றும் முத்துகளுதிர்ந்துபோகாது. இவ்விஷயத்தில் ஸர்க்கார் நிர்ப்பந்தம் யாதும் வாராது. அப்பப்பா (News paper) நியூஸ்பேப்பரிலேபோடவாவது வந்ததலைக்கென்று நினையாதீர்கள். தெரிந்ததை உளறுங்கள். ஆஸ்திகதூதருக்குப்பின்னாலாவது நிற்கக்கூடாதா? தூங்காதீர்கள்! தூங்காதீர்கள்!! விழியுங்கள்! விழியுங்கள்!! லக்ஷோபலக்ஷரூபாய் களவுபோய்விட்டது. இன்னும் எத்தனையோகோடி களவாகிறது. பித்ரார்ஜிதத்தைக் களவுகொடுத்து அண்ணாந்துநிற்கும்பெரியோரே! களவெங்கே? களவெங்கே? யென்று முழிக்காதீர்கள். சிறியோரே! ஆரியமதப் பொக்கிஷம் சீமைபோனதை அறிவீரா? அங்கே காவியுடுத்தல், ருத்திராக்ஷந் தரித்தல், விபூதி பூசல், ஜெபமாலை.

இங்கே டொப்பி, சட்டை, பூட்ஸ், சாஸ்திரிவாக்ஷுக்குக்கட்டியிருக்கும் லெதர் டுவைன் கழுத்திலே பின்னும். அங்கே பாஷை ஸம்ஸ்கிருதம் ஜபதபாதி யோகீஸ்வரர் கர்மபூமியிலேயே. இங்கேயென்றால் ஹோலிபைபில். ஹூணபாஷை தேவபூஜை வீட்டில். அப்பா என்னபோச்சுது, களவுபோச்சுது. ஒன்றுமில்லையென்று சும்மாவிருக்கிறீர்கள். இப்பொழுதாவது கொஞ்சமாவது விழித்துக்கொண்டீர்களா? நம்முடைய பழைய பொக்கிஷம் களவு போச்சுதென்றாவது மனதுக்குவந்ததா? கண்விழியுங்கள்! கண்விழியுங்கள்! கண்விழியுங்கள்! ஓடிப்போறேன்! ஓடிப்போறேன்! ஓடிப்போறேன்!! சிஷன்—விழித்துக்கொண்டேன்! விழித்துக்கொண்டேன்! குருவே! தாங்கள் சொன்னது சரிதான். தங்கள் தாக்ஷிணியத்திற்காகச் சிலவற்றையொப்புக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இப்படிச் சங்கங்கூடி உபந்யாசம் முதலானது செய்வது சாஸ்திரவிஹிதமல்லவென்று என் புத்திக்குப் பிரதிபலிக்கிறது. அவைகளை நீக்கத்தங்களுக்குச் சக்தியுண்டானால் கொஞ்சம் உளறுகிறேன். குரு—அவசியம் சொல்லலாம். எனக்குத் தெரியாவிட்டால் ப்ரம்மவித்தியாவைக் கேட்கிறேன். ஆஸ்திகதூதன் சித்தமாயிருக்கிறார், அவர்மூலமாய்ச் சகலசங்கதியையும் தெரிவிக்கிறேன். நானென்றும் வாய் திறக்கமாட்டேன் ([illegible]) என்றபடி நான்சொன்னால் தங்கள் மனதிற்கு ஏறாது. தூதரு

[illegible]

ஸ்ரீ [illegible] நிராகரணே [illegible] ப்ரவீமி.

[illegible]

[illegible] (க) [illegible]

(உ) [illegible]

(ங) [illegible]

(ச) [illegible]

...த்தானால் நீர் தலைவணங்குவீர். நல்லது உம்முடைய பிரச்னை வெளிவந்துலாவ அதற்குவிடை ஆஸ்திகதூதர்கொண்டுவந்துகொடுக்க.

சிஷன்—(1) நம்முடைய சாஸ்திரம், சமயம் முதலானது அபிவிருத்தியாகக் கடவது முக்கியந்தான். ஆனால் சாஸ்திரார்த்தங்களை வெளிப்படுத்துவது நிஷித்தமென்று வேதவியாசரால்வெளிவந்த ப்ரம்மசூத்திரம் 3-வது அத்தியாயம் 4-ம்பாதத்தில்அனுவிஷ்குருவன் ([illegible]) அதிகரணத்தில் முறையிடுகிறதே. அதற்கென் சொல்வீர். சாஸ்திரார்த்தங்களை வெளிப்படுத்தக் கூடாதென்று நிச்சயமாயிருப்பதால் உபந்நியாசம் செய்வதும், செய்விப்பதும் என்ன நியாயம்.

(2) இதரமதங்களைக் கண்டிப்பதால் லௌகீகவிரோதம் ஒருவேளை நேர்ந்தாலும் நேருமே. என்னை ஜெயிலில் உட்காரவைக்கவா இந்த யோசனை செய்கிறீர். எனக்குப் பழைய பொக்கிஷமும் வேண்டாம். ஜெயிலும் வேண்டாம்.

(3) நமது வித்துவான்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்க வேளையெங்கே? ஸர்வதாஸ்னானம், சந்தியாவந்தனம் ஜெபதபஹோமங்களைத் தானே செய்யவேண்டும். சாப்பிட வழியெங்கே? இங்கிலீஷ்தானே படிக்கவேண்டும். அதுவும் வாசிக்காமல் அன்னம் பில்வாதிலேகியமாயலையச்சொல்லுகிறீரா? பிரஷ்டன்வீட்டுக்குப் பிக்ஷைக்குப்போகச் சொல்லுகிறீரா மாட்டேன், மாட்டேன், மாட்டேன்.

(4) மடாதிபதிகளொன்று சேரவேண்டுமென்றுற் சாதாரணமான்காரியமா? ஷியாரொன்றுசேரவேண்டுமானால் நான் பெரியவன் நீ சிறியவன் நான் யோகி, நீ அயோகி, நான்வித்வான, நீ மூடன் எனக்கு நமஸ்காரஞ் செய், உனக்கு ஆசீர்வதிக்கிறேன், என்முன்னால் நில், சாஸ்திரவிஷயமா யென்னெதிரில் பேசாதே, நான் மஹா ஆசாரிய வம்சஸ்தன், நீ அநாமதேயவம்சஸ்தன்' என்று ஒருவருக்கொருவர் சண்டைபிடித்துக்கொண்டு அடிதடியானால் நான் மேஜிஸ்டேட்கோர்ட்டுக்குப் போகவேணுமே சாக்ஷியாக. அவ்விடத்தில் தப்புசாக்ஷிசொல்லவேணுமே துட்டுக்காக- மடாதிபதிகள் துட்டு இப்படியாக வக்கீல் சாப்பிட்டுச் செலவழியுமே. மதசமயங்களுக்கு ஒருதம்படியும் உபயோகப்படுமா? தவிர என் சாக்ஷி பொய்ச்சாக்ஷியானால் தெய்வசாக்ஷி ஜெயில் சாக்ஷியாமே- இனி மூச்சு விடமாட்டேன்- மதமும் வேண்டாம் சமயமும்வேண்டாம்- சுகமாகச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு பிள்ளை பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன்- வேறொன்றும் வேண்டாம்.

[illegible]

(5) லைப்ரரி (Library) வைத்தால்- காபி, டீயும் பிறிபேர்செய்யும்பக்ஷத்தில்நானுமேதோ பேப் பண்ணுகிறேன் அதுநல்ல மாடலென்று நானும் ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன்-

(6) ஒரு சாஸ்திரியைத் தர்ம கர்த்தாவாக நியமித்தால் அவன் பிரஷ்டன் தேவடியாளை வைத்துக்கொண்டிருக்கிறான்- நாசிகாசூரணம் உபயோகப்படுத்துகிறான்- விடியற்காலம் 10-மணிவரை படுத்துக்கொண்டு வெற்றிலைபாக்கு அசை போட்டுக்கொண்டிருக்கிறான். தர்மகர்த்தாவாம் சபையாம்- அவனுக்குச் சம்பளமாம்- அச் சம்பளத்தை நம் ரைட்டிங் சாஸ்திரிக்கு ஏன் கொடுக்கக்கூடாதோ- அவனென்ன அதிகம் இவனென்ன குறைச்சலென்று சொல்வார்களே- அதற்கென்சொல்வீர்

குரு—(7) நம்முடையபையன் B- A- பாஸ்பண்ணியிருக்கிறான்- வரதக்ஷிணையில்லாமல் கலியாணமாம், யார்சொன்னாரெவர் சொன்னார் போ போதூரவென்றாளாம் மனையாட்டி- என் சொல்வீர் முக்கிப்பாரும்-

குரு—அப்பா சிஷா முதலில் உன்னுடைய பூர்வபக்ஷங்களையெடுக்காதே இந்தசமயப்பெருங் கூட்டமொன்று நிலைநின்றபிற்பாடு உன்னுடைய கேள்விகளுக்கு ஜவாப்புக்கொடுக்கிறேன்- ஆத்திரப்படவேண்டாம்-

சிஷன்—முதலிற் சொன்ன வார்த்தை மறந்துபோய்விட்டதாக்கும்- ப்ரம்மவித்தியாவைக் கேட்டு ஆஸ்திகதூதன்மூலமாய் விடைசுமந்துகொண்டு வந்து கொடுப்பதாகச் சொன்னீரே- அந்தப்பேச் செங்கே போச்சு-

குரு—அது சித்தமாயிருக்கிறது- ஆனாலொரு சம்சயம் என்னுடைய அஞ்ஞான உபாசனைக்கு ப்ரம்மவித்தியா சுப்பிரசந்நாள் ஆவளோ இல்லையோவென்ற சந்தேகந்தான்- அப்படியாகாமலிருக்கமாட்டாது- ஆகாதிருந்தால் இந்தசமயப்பெருங்கூட்டத்தில் 'சண்டைபிடித்தாவது உன்னுடைய கேள்விகளுக்கு விடையளிக்கிறேன்.

30—4—00 Mysore

H. Sundrarajachari
President.
D. A. V. S. S. Sabha
Mysore.

1891௵ ஏப்ரல்௴ 16௳

படிப்புக்குச் செலவழித்த பணமும் லாபத்தை உத்தேசித்த முதல்தானென்பது.

முன்னர் மனு முதலியவரது அபிப்பிராயம் போதந்திரவியத்தை உபயோகித்துப் படித்துச் சம்பாதிக்கிற சொத்து பொதுவில் பாகிக்கப்படவேண்டுமென்றும் அவ்வாறில்லாவிடில் சம்பாதித்தவனே அநுபவிக்கவேண்டுமென்றும் பல காரணங்களைக்கொண்டு தெரிவித்தோம். ஷை சட்டமுண்டாவதால் சம்சார மொற்றுமைப்படுமென்பதையு மறுத்தோம். படிப்பு விருத்தியாமென்பதையு மறுத்தோம். இனிமேலே யோசிப்பாம். ஐயங்காரவர்கள் சோம்பேறிகளெல்லாம் சோம்பேறித்தனத்தை விட்டுச் சுறுசுறுப்பாய்ப் படித்துப் பணந்தேடுவாரென்று செப்புகின்றனர். பணம் வைத்துக்கொண்டு சோம்பேறியாய் இருக்கும் ஒருவனைச் சோம்பேறித்தனத்திலிருந்து நீக்குவதற்கு இது ஓர் உபாயந்தான், அவனைச் சுறுசுறுப்பாக்குதற்கு அவன் பணத்தைப்பிடுங்கி மற்றவரைப் படிக்கச்செய்து படித்தவன் தேடும் பணத்தை அவனுக்குக் கொடாமல் இவனையே எடுத்துக்கொள்ளும்படி சட்டஞ்செய்துவிட்டால் உலகில் சோம்பேறிகளையொழிப்பதற்கு என்று மறிந்திராத ஓர் சாதனவழிதான் ஒருவனுடைய சுதந்தரத்தை மற்றொருவனிழக்கச்செய்யப்படாதென்பதும், ஒருவன் சொத்தை மற்றொருவனெடுக்கப்படாதென்பதும், உலகில் மேன்மையான நியாயமிருக்க ஜனங்கள் சோம்பலாய்ப் போய்விடுகின்றார்களென்றும், அவிபக்த குடும்பத்தைப் பிரிக்கிறதென்றும், படிப்பு விருத்தியாவதில்லையென்றும், தீர்மானஞ்செய்கிறபோது கோர்ட்டாருக்குக் கஷ்டமுண்டாகிறதென்றும் இன்னுமிவைபோலப்பல போலிக்காரணங்கள் சொல்லி படித்தவர் தம் சுயநலங்கருதிப் பலத்த நியாயங்களை மறைத்துப்பேசுவது தகுதியன்றென்பதாம். நிற்க.

படித்தவன் தன் படிப்பினால் தேடிய பொருளை மற்றவர்க்குப் பங்குகொடுத்தலுங் கூடாதென்றும் மற்றவர் தம் பணத்தினால் படிக்கச் செய்வித்தும் பிறகு தரித்திரனாய்ப் பங்கையுமிழந்து முதலையுங் கொடுத்துவிடுவதுங்கூடாதென்றுஞ் சொல்லி படிப்புக்காக எடுத்துக்கொண்ட பணத்தை வட்டியுடன் கொடுத்து விடுவது நியாயமெனச்சிலர் சொல்லுகின்றார்கள். இந்தப் பில் வராமைக்கு முன்னதாகவே சர்- டி மாதவராயரவர்களுமிவ்வாறு புகன்றிருக்கின்றனர். கடன் ஒருவனுக்குக் கொடுப்பதால் அவனுடைய யோக்கியதை நாணயம் இருப்பு முதலியவைகளைப் பார்த்து அதன்பேரிலும் தனக்கிஷ்டமானால் கொடுக்கிறான். அவைகளில்லாமற்போனாலும் குறைவாயிருந்தாலும் கொடுப்பதில்லை. கல்விகற்ற சகோதரன் இறந்தாலும் போயிற்று- அயலாரான கடன்காரர்கள் இறத்தல் முதலியவைகளால் பொருள் போகாதோவென்று ஆக்ஷேபிக்கக்கூடும்- அஃது உண்மைதான்- அதனாலேதான் கடன் வாங்குவோர் எவ்வளவு ஸத்திய சீலர்களாயிருந்தாலும் அவர்க்கு வீடுளதோ? கிராமம் பூமி தோட்டந் துறவுகளிருக்கின்றனவா? நகை நட்டுகளுண்டா? திடீரெனக் கடன்காரனிறந்தால் பணம் வந்துவிடுவதற்கு வேறு வழியுண்டா? அந்தக் கடனையேற்றுக்கொண்டு பிறகு கொடுப்பவர் யாரேனுமிருக்கின்றனராவெனப் பார்த்தே கடன் கொடுக்கின்றார்கள். வேறு ஒருவித ஜீவனமில்லாமல்100சம்பாதித்து 100யுஞ்செலவழித்துமேலே100கடன்வாங்குபவர்க்குக்கடன்கொடுப்பவர்யார் ஒருவருமில்லை- குஜராத் வர்த்தகர் செய்யும் டிஸ்கௌண்டைப்பற்றி நாம் கூறவேண்டுவதில்லை, யாவரும் அறிந்த விஷயமே. மேலும் கடன் வாங்குபவன் யோக்கியதை முதலிய சற்குணங்களோடு எவ்வளவு நஷ்டம் வந்தாலும் வாங்கின கடனைக்கொடுக்கத்தக்க அவ்வளவு ஈடுடையவனாயிருந்தாலும் கொடுப்பவன் தனக்கிஷ்டப்பட்டால் கொடுக்கிறான். இல்லாவிடில் இல்லை. அப்படியா சகோதரன் கல்விக்குப்பணந்தருவது? கடன் வாங்கினவனுக்கு ஏதேனும் வரும்போலிருந்தாலும் அல்லது தன் மனசுக்குச் சம்சயமுண்டானாலும் கொடுத்த கடனை இடையில் வாங்கிக்கொள்ளலாம். அவ்வாறு சகோதரனிடத்தில் இடை நடுவில் வாங்கிக்கொள்ள முடியுமா?

வட்டிநிமித்தம் ஒரு வர்த்தகனுக்குப் பொருளீந்தால் பணங்கொடுத்தவன் வட்டிக்குப்பாத்தியஸ்தனேயன்றி லாபநஷ்டத்துக்கல்ல. நஷ்டம் வந்தாலென்னசெய்கிறது? அந்த நஷ்டத்தை அவனும் அடையவேண்டுமென்னில் அப்படியானால் லாபத்தையும் அவனடையவேண்டியதே- லாபம் வர்த்தகனடைகிறது. நஷ்டம் வந்தால் வட்டிக்குப்பணங்கொடுத்தவனும் அடைகிறது என்னில் யார் இதையொப்புக்கொள்வார்கள்? சகோதரன் பணத்திலிருந்து படித்துவிட்டுச் செத்துப்போனாலும் ரோகியாதியஸ்தனானாலும் சந்நியாசியாய்ப்போனாலும் சம்பாதிக்காமற்போனாலும் சகோதரன் பணம் நஷ்டம்பண்ணினதே- இப்படியிருக்கத்திரவியஞ்சம்பாதித்தால் வட்டியு முதலுமாத்திரங் கொடுக்கிறதென்பது எவ்வளவு விநோதமான நியாயம்? இப்படிக்கூட்டில்லாமல் முதலுமில்லை, வட்டியுமில்லையென்று கூறும் ஐயங்காரவர்களின் நியாயத்திற்கு எதை ஈடாகச் சொல்வோம்? வட்டிக்காசைப்பட்டுக்கொடுத்தவன் பணத்தையிழப்பது ஒரு பக்ஷத்தில் நியாயமானாலும் முதல்கூட கிடைக்கமாட்டாதென்னும் விஷயத்தில் பணத்தைக்கொடுப்பது நியாயமாகுமா? நியாயாநியாயங்கள் அப்படியிருக்கட்டும்- இவன் பணத்தை அவனுக்கு ஏன் கொடுக்கவேண்டும். முன்புவலியக்கொடுத்துவிடுவானேன்? பின்பு ஒருவனைப்போய் நியாயங்கேட்பானேன்? விளக்கில் கையை வைப்பானேன்? அது சுட்டது சுட்டது என்றுரைப்பானேன்? வழிபறிக்கிறகள்ளனிடத்தில் நமது சொந்தப்பணத்தை வலியக்கொ

ண்டுபோய்த்தொலைப்பானேன்? அவன் பணத்தைத் திருப்பிக்கொடுக்கமாட்டேனென்கிறான் இது நியாயமாகுமாவென்று போய்முறையிடுவானேன்? அப்படிவிளக்கில் மையை வைப்பதும் திருடனிடத்திற் பணங்கொடுப்பதும் இஷ்டப்பட்டு அண்ணன்படிக்கப்பணங்கொடுப்பது இஷ்டப்பட்டல்லவே- இஷ்டப்படுவதற்கு வயதும் வரவில்லையே வயதுவராதபோது தம்பியினது பொருளையெடுத்து பின் கொடுக்காத அண்ணனுக்குச் செலவழிக்கத் தகப்பன்யார்? அவனுக்கு என்ன அதிகாரமிருக்கிறது. பாட்டனதுசொத்தைப்பின்வரமாட்டாதவிஷயத்திற செலவழிக்கத் தகப்பனுக்குச் சுதந்தரமுண்டோ? தகப்பன்தன் சொந்தப்பணத்தையெப்படியானாலுஞ் செலவழித்தாலுஞ் செலவழிக்கலாமேயன்றி மற்றவர்பணத்தைத்தொடலாமோ? பிள்ளைகள்ஊமைகளாயும் வாயில்லாப் பூச்சிகளாயுமிருக்கின்றார்களென்றெண்ணி அவர்களையேமாற்றி நியாயவிரோதமாகவும் தருமத்தையெதிர்த்தும் அவர்க்குப்பொருள் கஷ்டத்தை வரப்பண்ணி அநியாயஞ்செய்யலாமோ? நாலுபிள்ளைகளை நடுநிலைமையாய்ப்பார்க்கவேண்டியதைவிட்டு ஒருவனைக் கெடுத்து ஒருவனை வாழப்பண்ண வேண்டுவதென்ன?

கல்வி கற்பிப்பதில் தகப்பன் கடமை

தகப்பனிடத்தில் பிசார்ஜிதமான சொத்து 10000 ரூபாவிருந்து அவன் பிள்ளைகள் நால்வரில் ஒருவனைச் சிவில் சர்விஸ்பாசுபண்ணச் சீமைக்கனுப்பி அதன்பொருட்டு பைபதினாயிரம்ரூபாவைச்செலவழித்தான்- பிறகு அந்தப் பையன் கலெக்டர்முதலிய பெரிய உத்தியோகஞ்செய்துலக்ஷக்கணக்கானபணம் சம்பாதித்தானாகில் அதில் மற்ற மூன்று சகோதரர்க்கு என்னவுண்டு? ஐயங்கார்தீட்டியபடி ஒருகாசளவுங் கிடையாதே- தகப்பனுக்கும் யாதும் இல்லையே- அதிருக்கட்டும்- தகப்பனிடத்தில் பிதுரார்ஜிதமாகவாவது யாதொருபொருளுமில்லாதிருக்கவும் பதினாயிரம்ரூபா கடன்பட்டு ஒருபிள்ளையைச் சிவில் சர்விஸ்பாசுசெய்யப்பண்ணினால் அந்தக்கடனையார்கொடுப்பது? பாசு செய்யாவிட்டால் அப்போதுயார்கொடுப்பது? பாசு செய்தபோதாவது தவறிப்போனபோதாவது அவன்பெருந்தபதவியடைந்தால் அப்போதாவது யார்கொடுப்பார்? தகப்பனும் மற்றமூன்று பிள்ளைகளுங்கொடுப்பதா? இவைபோன்றபல ஆக்ஷேபங்களிருக்கும்போது எந்தக்குடும்பத்தில் எந்தப்பிள்ளைக்கு எவன் உயர்தரக்கல்வி கற்றுக்கொடுப்பான்! ஐயங்கார் பில்லிவ்விதஆக்ஷேபங்களிருக்கின்றமையாலும் பல பிள்ளைகளிலொருவனுக்கு உயர்தரக்கல்விகற்பிப்பது பலரைவஞ்சித்து ஒருவனைமேலான நிலைமைக்குக் கொண்டுவருவதாயிருப்பதாலும் இவ்வாறுசெய்வது அதருமமும் அநீதமுமாயிருப்பதாலும் தகப்பன் உயர்தரக்கல்வி கற்பிக்கமாட்டானென்றே சொல்லலாம். ஒருவேளை புத்திர வாற்சல்யத்தால் தகப்பன் மகனுக்குக்கல்விகற்பித்தாலும் தமயன் தன் பணம் நஷ்டமாவதுகொண்டு தம்பிக்கு ஒருபோதும் கல்விகற்பிக்கமாட்டான்- இதனால் நமது தேசம் கல்விகுறைவுபடற்கே ஏதுவாகுமென்று நினைக்கின்றோம்- கையிலுள்ளபதினாயிரம் ரூபாவைச் செலவழித்து ஒருவனைப்படிப்பித்தற்குப்பரனுக்கு மற்றவரை நித்திய தரித்திரர்களாக்குந்தக்க இச் சட்டம் பாசாகுமானால் சென்னை இராஜதானி 22 ஜில்லாவாசிகள் உயர்தரக் கல்வியையிழந்து குடும்பங்குலைக்கும் பொறாமையிருந்து மிருமனக்கொதிப்புண்டாகி வருந்துவார்கள்- ராஜாங்கத்தார் கல்வி விருத்திக்கு இடஞ்செய்யாதிருக்குமிக்காலத்தில் நமது ஐயங்காரவர்களும் பில்கொண்டுவந்து பாசாக்குவாரானால் அமாவாசையிருளிற் கரிய மேகவிருளுங்கூடச் சேர்ந்தாற்போலாம்- இற்ற-

கனம்பாஷியம் ஐயங்கார் அவர்கள் சமுசாரத்தில் படிப்பு விஷயமாய்ச்செலவழித்த கணக்கைச்சரிவர எழுதித் தலைமுறைதலைமுறையாய்க் காப்பாற்றிவைக்க முடியாதென்றாரன்றே? அப்படியெழுதிவைத்தாலும் அது சரியான கணக்கல்லப் பொய்க்கணக்கென்று பின்னுள்ளோர் சொல்லவுங்கூடும். நமதுவீடுகளில் வர்த்தகர்களைப்போல் ஒழுங்காய்க் கணக்கெழுதுவதில்லை. அதிலுந் தனித்தனிப் பிள்ளைகளுக்குத் தனித்தனிப்பேரோடுபோட்டு மொத்தமானசெலவிற்பாகஞ்செய்து தனித்தனியெழுதச் சாத்தியப்படவேமாட்டாது. ஆகலால் ஐயங்காரவர்கள் செலவை முற்றுந்தள்ளியே போடும்படி ஒரே வார்த்தையாகக் கூறிவிட்டார். இனி மற்றொன்றுசெய்தால் நன்றாயிருக்கும். அதாதகப்பன் பிள்ளையின்பாகத்திற் கணக்கெழுதிக்கொண்டு அதிகப்படாமற்கொடுக்கலாமென்பதே- ஆனாலிதுவுமசாத்தியம்- தகப்பன் பிள்ளைகளைப் பெற்றுக்கொண்டேயிருப்பான்- எப்படிப் பங்கேற்படும்? ஒருவிதமாய்ப் பார்த்துக்கொள்ளின் பின் நஷ்டம்வந்தால் யார்கொடுப்பது? பிறகு திரவியம் அதிகமாய்ச்சேர்ந்துவிட்டால் அப்போது அதிலும் பங்குகொடுப்பதா? இல்லையா? இப்போதிருக்கிறசட்டப்படி இருக்கிற பிள்ளைகளும் தகப்பனும் பங்கிட்டுக்கொண்டு படிக்கிறதென்னில் அப்படியானால் வயதுவராத பிள்ளைகள் சட்டப்படி பாகமிட்டுக்கொள்ளப்படாதே- வயது வந்தபின்பு பங்கிட்டுக்கொண்டு பின்பு படிக்கிறதென்னில் 18-வயது வர்த்திறகா? A- B- C- D- E- வாசிக்கிறது? எப்படியெப்படிப்பார்த்தாலுங் கஷ்டமாய்த்தானிருக்கிறது-

ராஜகர்த்திரிகள் ஒப்புக்கொள்ளத் தகுந்த மசோதா அல்லவென்பது.

முக்கியமாயிருவுள்ளது இரண்டு அமிசம்:—இவற்றில் ஒன்று ஒருவன்தனது பொருளைச் சகோதரனுக்குப் படிக்கக்கொடுத்துவிட்டு அவன் சம்பாதித்தபின்பு அவனிடத்தில் தான் படிப்புக்காகக்கொடுத்த பணத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளாதிருத்தல்- மற்றொன்று பொதுச்சொத்திலிருந்து படித்துச் சம்பாதித்துச் சம்பாதித்தசொத்தில் பங்குகொடுத்தல். பின்கூறுவது அநியாயமென்றுசொல்லிப்படித்தவர்க்கு தனு

கூலஞ்செய்யவெண்ணி நூதன மசோதா கொண்டுவந்தார். பணத்தைக்கொடுத்தமற்றவன் தனக்குப் படிப்பில்லாததோடு தனக்குரிய பணத்தையும் இழந்துவிடுதல் மாத்திரம் வெகு நியாயமோ! இது பணக்காறனைப் பின்னும் பணக்காறனாக்குவதும் ஏழையைப் பின்னு மேழையாக்குவதுமாயிருக்கிறது. உலகில் வெகுசிலர் மேலுமேலும் பணக்காறராயிருப்பதும் வெகுபலர் மேலு மேலு மேழைகளாயிருந்து சோற்றுக்குத் திண்டாடிவருந்துவதும் கூடாவென்றும் இதைக்கூடியமாத்திரஞ் சமப்படுத்தவேண்டுமென்றும் பாடுபடுகின்ற (Socialists) ஸோஷியலிஸ்ட்களும் (Political Economists) பொலிடிகல் எகானமிஸ்ட்களும் இம்பில்லின் தன்மையையுணர்வார்களேயானால் என்னவென்று கூறுவார்கள். இது இன்னதெப்படியிருக்கின்றதென்றால் ஏறுகிறவனை மேலுமேலும் ஏற்றுவதும் விழுகின்றவனை மேலு மேலுந் தள்ளுவதுபோலாம். இவ்விரண்டிலும் அநியாய மிருக்கின்றதென்றாலும் தாரதம்மியங்களை நோக்கவேண்டும். படித்தவன் எப்படியானாலும் முன்னுக்குவருவான். அவன் (கூடப்பிறந்து தான்முன்னுக்கு வரப்பணவுதவிசெய்த) சகோதரனுக்கு கிஞ்சித்பாகங் கொடுப்பதில் கெட்டுப்போகமாட்டான். படியாதவன் பணமில்லாவிடில் ஜீவிக்கவகையின்றி வருந்துவான். ஆகையால் படித்தவன் தன் சகோதரர்க்குப் பங்கு கொடுப்பது தகுதியேயாம். இப்போதுள்ள சட்டப்பிரகாரம் எப்போதுவேண்டுமானாலும் பிரித்துக்கொண்டு போகலாம். போனபிறகு சம்பாதிப்பதெல்லாம் அவன் சொந்தந்தான். கற்றவன் சம்பாதித்துக் கல்லாத சோம்பேறிக்கு அநியாயமாய்க்கொடுக்கவேண்டியிருக்கின்றதென்றுரைப்பது பிசகு.

ஆனால் இதற்கொருகாரணஞ் சொல்லுகிறார்; சகோதரர் மைனராயிருப்பதால் உடனே பிரித்துக்கொள்வதற்கு முடியவில்லை. அதோடு தான் சம்பாதிப்பதைப் பொதுவிற்போடுவது மிக அநியாயமென்பதாம். தாமசப்படுவதால் கொஞ்சம்பணமாவது படித்தவன் படியாதவனுக்குக் கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறதே. ஏன் அப்படிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று அதற்காக ஒரு சட்டங்கொண்டுவந்தவர் இப்போதிருக்கிற சட்டப்பிரகாரம் பொதுச்சொத்தில் படித்தவுடனே அப்பணத்தைத்திருப்பிக்கொடாமற் பிரித்துக் கொண்டுபோவதைத்தடுக்க ஏன் ஒரு பில்கொண்டுவரப்படாது? இந்தச்சட்டம் சோம்பேறியைத்தண்டிப்பதுபோலக் காட்டி அவன்கையிலுள்ள பொருளைப்பிடுங்கி உழைத்துச் சம்பாதிப்பவனுக்கு வெகுமதிகொடுப்பது போலிருக்கின்றதென்றும் இன்னுஞ்சற்று ஆழ்ந்து ஆலோசிப்போமானால் உழைத்துச் சம்பாதிப்பவனுக்கெல்லாஞ் சமமாய் அநுகூலஞ்செய்வதாய்க்காணோம். படித்தவர்களுக்குமாத்திரம் அநுகூலஞ்செய்வதாய்மாத்திரமிருக்கின்றது.

வரும்

விஜ்ஞப்திஶதகப்ராரம்ப:॥

[illegible] ௨॥

[illegible] ௨॥

[illegible] ௩॥

[illegible] ௪॥

[illegible] ௫॥

[illegible] ௬॥

[illegible] ௭॥

[illegible] ௮॥

[illegible] ௯

[illegible] ௧௦

இதி விஜ்ஞாநஶதகே ப்ரதமம் தஶகம் ॥

அத த்விதீயம் ॥

[illegible] ௧

[illegible] ௨

[illegible] ௩

[illegible] ௪

[illegible] ௫

[illegible] ௬

[illegible] ௭

[illegible] ௮

[illegible] ௯

[illegible] ௧௦

இதி விஜ்ஞாநஶதகே த்விதீயம் தஶகம் ॥

அத த்ருதீயம்

[illegible] ௧

[illegible] ௨

[illegible] ௩

பவிஷ்யதி